

- hvorfor kan jeg aldrig finde et billede af DIN hund,
når bladet skal klæbes op ?!

God ferie, red.

" -og hvis han så også bare ku' have ladet avisen
blive liggende!"

foto: Søren Ingvar

KONTINGENT

enkelt: 150 kr.
familie: 200 kr.

ANNONCEPRISER

helside: 150 kr.
halvside: 85 kr.
kvartside: 50 kr.

husk!

Generalforsamling 14.6

Ridgebackdag 26-7
(4. time senest 29.6)

dead-line til
næste nr.:

1.9.

BESTYRELSE

FORMAND OG SEKRETÆR: Vibeke Olsen
Kvislemarkvej 15, Kvislemark
4747 Sandved o3 75 64 50
Udstillingsudvalg og tilmeldinger

NÆSTFORMAND: Jytte Henningsen
Rismøllegade 7 8900 Randers
06 43 32 67

KASSERER: Jan Olsen
Kvislemarkvej 15, Kvislemark
4747 Sandved o3 75 64 50

REDAKTØR: Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17, Bjergby
9800 Hjørring o8 97 11 26

MEDL. AF UDST.UDV.: Ole Hempel
Valdemarsgade 49I, 1665 Kbh. V.

1. SUPPLEANT: Friedmar Jessen
Mølkensvej 2, 5300 Kerteminde
09 32 19 95

2. SUPPLEANT: Knud G. Rahbek
Bådsmandsstræde 43, 1407 Kbh. K.
01 57 51 16

HVALPEANVISNING

Mette Kjærsgård

før 1/7: (03) 54 74 88
efter 1/7: (06) 59 60 69

juni 87

"Ja, du er dyr at have på kost", siger redaktøren og ryster det sidste tørfoder ud af pakningen. Redaktionshunden tømmer skålen og vender sig interesseret mod emballagen. Det kunne jo være.. Men posen er helt tom. Så studerer den eftertænksomt ydersiden. Den kan både stave og lægge sammen, og det er vel også det mindste, man kan forlange af en redaktionshund. "Åh hvad", siger den, "I får jo støtte til os." Redaktøren er helt uforstående. "Ja, ligesom til børnene. Du kan selv se her. Står der måske ikke "Fodertilskud"? - "Du er ligeså dum, som den forrige dommer syntes du så ud", vrissrer redaktøren. Han er tilhængere af den gammeldags dressur. Moderne motivationspsykologi siger ham ikke meget, - men nu giver han sig alligevel for en gangs skyld tid til at udrede forholdet. "Nå sådan", siger redaktionshunden lidt skuffet. Den ville gerne have glædet sin redaktør. Som i midlertid ikke er nem at glæde. Det er meget lettere at stimulere hans mismod. "Tilskud", fnyser han arigt, "nåh nu skal vi nok ovenikøbet til at betale for jeres selskab. Har du måske ikke set, at de vil genindføre HUNDESKATTEN?!" - Nej, det har redaktionshunden ikke set; den er mest for bagsiden og sporten. Men den véd, at skat er noget meget ubehageligt, nærmest en slags straf. "Hvorfor dog det?", spørger den ganske uskyldigt. Redaktøren svinger sig adræt op på de højder, hvorfra det er muligt at overskue samfundets tarv: "Det er da selvfølgelig for at dæmme lidt op for alle de skader og udgifter, I forvolder! Ja du kigger! Men tænk på, hvordan I sviner og larmer og overfalder andre folks børn!" - "Jamen vi vil jo bare så gerne ligne jer!", svarer redaktionshunden ganske betuttet. "Men jeg kan godt se det, vi er nok mest til ulejlighed og egentlig helt overflødige." Dens hale er pludselig forsvundet, og så véd man, at den skammer sig som en hund. Denneher hundeskatt er vel sådan en slags GIFTskatt, som de sommetider taler om i TV-avisen. Men så kommer det allerbedste alligevel op i redaktøren. "Herregud", udbryder han og slår ud med armene. "Det overflødige er jo det allermest nødvendige, som den gamle franskmand sagde!" Nu logrer redaktionshunden igen. "Apropos 'nødvendig'", siger den og kravler frem under sofabordet og går hen og kradser på terrassedøren.

red.

Dommeren i ringen

At udstille en hund på en stor international udstilling er for udstilleren forbundet med ganske betydelige udgifter. Han forventer derfor af den dommer, der skal bedømme hans hund, at han er en kompetent ekspert, der behersker sit stof til fuldkommenhed. Det forudsætter, at dommeren kender de racer, han skal dømme, til mindste enkeltheder, og de enkeltheder, der skal lægges vægt på, er indeholdt i den såkaldte standard, altså racebeskrivelsen. Standarden er den rettesnor, som dommeren har at holde sig til, og udstilleren venter af ham, at han også gør dette uden at være forudindtaget. Men kan en dommer nu overhovedet gøre det?

Spørgsmålet er berettiget. Det er berettiget af den grund, at standarden i tørre ord beskriver et levende væsen, og her melder de første vanskeligheder sig allerede. Det

er erfaringsmæssigt ganske vanskeligt at omsætte det talte eller læste ord i visuelle billeder, og det er netop det, som dommeren må gøre igen og igen, mens han dømmer. Det, han har læst i racens standard, må han nu ligesom projicere op på et usynligt lærred som et levende billede og så sammenligne den hund, der bliver stillet op for ham med dette idealbillede. Han må altså omsætte det læste i billeder, således at idealbilledet af hunden tegner sig klart og tydeligt for hans blik.

Hvor vanskeligt det er, kan vi se af det lille forsøg, som Nils Palmborg, en kendt svensk allround-dommer, for en række år siden foretog. Han forelagde et antal standarder for en kvindelig grafiker og bad hende om at skitsere de pågældende racer på grundlag af de angivelser, der var indeholdt i standard-

erne. Specielle kynologiske udtryk fik hun omhyggeligt forklaret på forhånd. Efter forsøget blev skitserne vist til tre allround-dommere, som nu ud fra skitserne skulle finde ud af, hvilke racer, det drejede sig om. Resultaterne af eksperimentet kan nok forbavse; de afslører imidlertid på drastisk vis den situation, som dommeren til stadighed befinder sig i. De viser frem for alt, at en skreven standard aldrig kan være så udførlig, at den karakteriserer en race til mindste enkeltheder. I hvert enkelt tilfælde overlades et stort spillerum til læserens fantasi. På billedet af basen-

jien genkendte dommerne: en basenji, en jämthund og - en greyhound.

Den karelske bjørnehund, altså en race, som enhver svensk dommer må være vel bekendt med, genkendte de tre herrer som grønlandshund, som Alaskan malamute, og den ene mente endda at se en newfoundland.

Old English Sheepdog blev genkendt af de to dommere, den tredje tippede på Bouvier des Flandres.

Kerry Blue-terrieren var for den første en Irsk Water Spaniel, for den anden en Afghansk mynde og for den tredje en Curly-coated retriever. Yourkshire-terrieren antog de to for en Cairn-terreir, den tredje for en Border-terrier.

Västgötaspetsen, en rent svensk race, blev genkendt af de to dommere, den tredje så i tegningen en Welsh Corgi, som godtnok også ligner Västgötaspetsen meget.

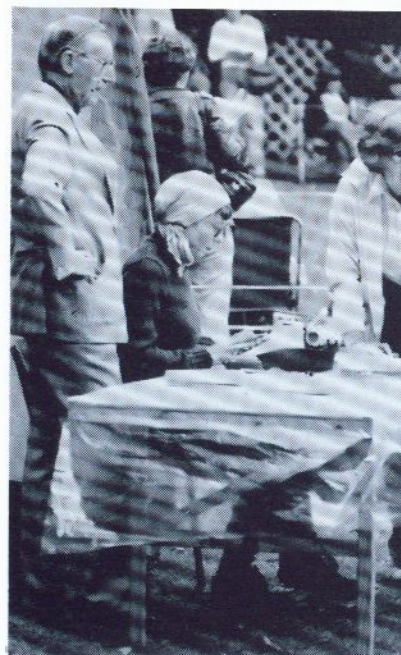
Nu forventer imidlertid udstilleren af dommeren, at denne dømmer

"strengt etter standarden". Men standardens formuleringer er bare, som vi netop har set, alt andet end "strenge". Især de engelske standarder er affattet meget summarisk og kan derfor invitere til tilsvarende løse og generaliserende fortolkninger. Ofte beskrives racens særlige kendetegn udførligt, men om andre ting, fx om gangværket eller kroppens proportioner læser man næsten ingenting. Den forskellige tolkning af standarden viser sig fremfor noget derved, at en race i enkelte lande i sine forskellige karakteristika kan afvige fra samme race i andre lande, selvom det er den samme standard, der gælder. Bekendte eksempler er de amerikanske dværgschnauzere og de engelske Skt. Bernhardshunde. Næsten alle standarder taler om en god vinkling af lemmerne, nogle angiver endda vinklen i grader. Men det er fuldstændig fejlagtigt, hvis vi tror, at udholdenhed og hurtighed skulle have noget at gøre med

en kraftig bagbensvinkling. Den hurtigste og mest udholdende jæger i familien canis er den afrikanske hyænehund. Den står ret stejlt bagtil, og hvad der passer for hyænehunden, skulle også være i orden for hushundens vedkommende. Mange standarder for-
kanger en lige ryg. Men fuldstændig lige kan en hunderyg slet ikke være, det er anatomisk umuligt. En hund med en hård, fuldstændig lige ryg er ikke længere normal. Dette er kun nogle få eksempler på unøjagtige standardbestemmelser.

Fejlbedømmelser kan også opstå, fordi hundens bedømmelseslære, for så vidt vi overhovedet kan tale om en lære, den dag i dag er gennemsyret af forestillinger fra hestens bedømmelseslære. Det kommer af, at de gamle engelske hundeopdrættere for det meste også var hesteopdrættere. På den måde blev og bliver stadig altfor mange forestillinger overtaget fra bedømmelsen af heste, og der er krav

deriblandt, der slet ikke kan bringes i overensstemmelse med hundens anatomi. Således holdes hos hesten de enkelte skelletdele sammen af stramme og for det meste stærke senebånd, hos hunden er det en kompliceret muskulatur der giver skelettet styrke. Det har til følge, at hunden for det første er meget mere bevægelig end hesten, men for det andet også bliver meget hur-

tigt træt, når den bare står. Den viser sig hurtigt slap, og vil helst lægge sig eller sætte sig. Det forpligter dommeren til at betragte hunden igen og igen i forskellige positioner og fra forskellige vinkler. En dommer må også vide, at hundens ydre omrids bestemmes langt mere af muskulatur, fedtpolstring og hud, end af skelettet. Disse korte antydninger for at illustrere, at det ikke er gjort med, at dommeren lærer en standard udenad, han må også kunne tolke den rigtigt. Racehundeopdrættet angribes i dag kraftigere og kraftigere, ikke mindst fordi man i nogle racer overskrider de fornuftige og forsvarlige mål for, hvor meget der kan afviges fra den oprindelige anatomiske struktur i canis-familien, men - det kan ikke understreges nok - ikke fordi standarden foreskriver det, men fordi dommere og opdrættere tolker den efter deres egne hoveder og åbenbart er af den mening, at jo mere overdrevent et

racekendetegn fremtræder, des bedre er hunden.

Her har dommeren en vigtig mission, som han ubetinget bør tage på sig. Det er fx vigtigt, at en dommer ikke kun gør sig fortrolig med én race, for specialisten løber altid en risiko for at fortabe sig i detaljer.

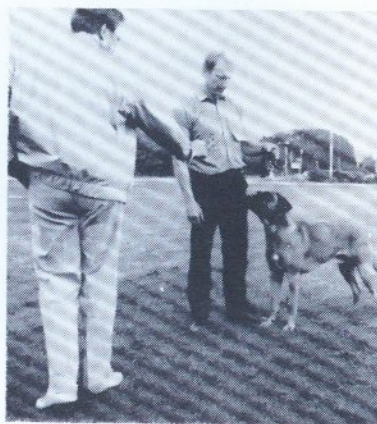
Professor Hauck, en kendt kynolog fra første halvdel af dette århundrede, talte engang om "forelskelsen i detaljer" og har dér ikke skudt meget ved siden af.

En engelsk bog om fox-terrieren fra 1890 lader "en gammel opdrætter" give den unge følgende råd:

"Fortab dig ikke i enkelte "points". Væsentlig er ikke den ene eller den anden detalje, men hunden i sin helhed". Og så råder han ham til at studere dommerne og vise sine hunde for den dommer, hvis smag de kommer nærmest. Men under ingen omstændigheder skal han tabe sit eget ideal af syne. Rådet har vel gyldighed den dag i dag.

Specialdommeren til-

lægger ofte en uvæsentlig detalje altfor megen betydning. Han ser de smukke aftegninger, det velmodellerede hovede og overser de dårlige bevægelser. Men hunden er stadig, lige meget hvilken race den tilhører, et rovdyr, der løber sit bytte op, derfor skal den kunne løbe udholdende. Fedt, svampet muskulatur og knoglebygning forveksles med "substans", en fejlbedømmelse, der især i de store racer må have ødelæggende

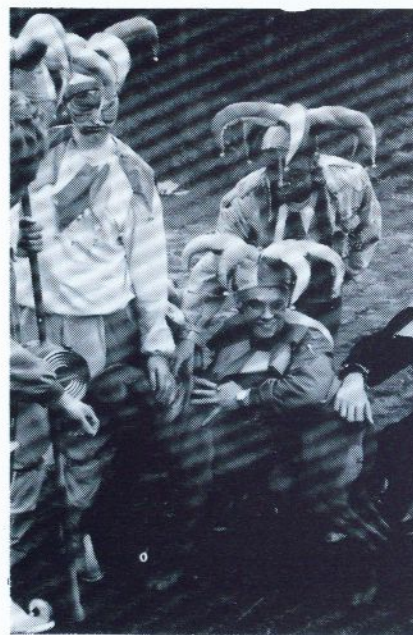
virksomheder og kan føre til fejludviklinger.

Den gode dommer dømmes efter fortrin og ikke efter fejl. At dømme er ikke det samme som at fordømme. Racetypen

må stå i forgrunden. Der må altså ikke mangle nogen ejendommelighed, som præger billedet af en race, men disse racetypiske ejendommeligheder må ikke overdrives, så at de forhindrer hunden i sin fulde livsudfoldelse... Men så længe der er dommere, der lader hunde med svære anatomiske defekter gå til tops, lige så længe vil der være opdrættere, der avler den slags hunde. Dommeren må være streng i sin forståelse af den racetypiske helhed og

generøs, når han takserer uvæsentligheder. Udstillingslederen skal give dommeren så meget tid, at han, hver gang han har bedømt en klasse, kan begrunde sin dom for publikum, så får tilskueren også noget ud af det. Endnu er udstillingerne kynologiens vinduer. Lad os sørge for, at "udvalget" i disse udstillingsvinduer er af høj kvalitet.

-fra det schweiziske
"Hunde" 12/1986

"I disse karnevalstider er det ikke altid lige nemt at finde ud af, hvem der er til nar for hvem!"

Barnehunden

Har I fået hund? spørger de. Allerede tonefaldet røber det let upassende. Når svaret er nej, ser de helt lettede ud, men kun for at udsættes for det rystende faktum: Vi har ikke fået den, vi har købt den. Dyrt endog. Efter endeløst pres, efter lange alvorlige overvejelser om ferier, der aldrig bliver ferie, efter måneders læsning om hvalpe og opdragelse og ernæring og leg og luftning og ensomhed og hoftedysplasi tog vi beslutningen. Vi var udlært. Vi havde garderet os. Troede vi. Først senere fandt vi ud af, at hundebøger af uransagelige grunde primært handler om hunde – ikke om den revolutionering af verden og hverdag, af nærmere og fjernere bekendtskaber for slet ikke at tale om familien selv, som anskaffelsen af væsenet afstedkommer.

Den, der sidder og kryber nervøst sammen i et hjørne, skal I ikke tage, havde hundebøgerne fortalt. Den, der farer lige i hovedet på jer, skal I heller ikke tage. Hvis I vel at mærke ønsker en ganske middelmild og venlig familiehund. Hvem gør ikke det, når der er by på alle sider, og haven er på størrelse med et frimærke? Vi så og så og så næppe forskel på de 6, 7, 8 små væsener, der trimlede omkring os. Den der skal vi nok ikke ... længere nåede jeg ikke, før den kommende hvalpemors blik ramte mig: Var du ikke glad for mig, da du så mig? spurgte hun inkvisitorisk. Det havde jeg jo hidindtil forsikret, så det var svært lige pludselig at hævde det modsatte. Så tager vi den! sagde hun. Teoretisk set eller måske praktisk, det er lidt svært at skille teori og praksis i slige sager, men teoretisk set var det hendes hund og dermed hendes valg. Glemte var hundebøgernes anvisninger på mål og vægt og kropsbygning og psyke. Følelserne havde besat os.

En hund er en hund, og et barn er et barn. Det stod helt fast, lige til handlen var afsluttet og ethvert tilbagetog afskåret. Da var til gengæld intet som før. Verden var som forhekset. Med ét så det ud som om børnene altid havde været hunde og hunden altid havde drømt om at blive barn, og at vi af anstændighedsgrunde nødvendigvis måtte anskaffe os et barn til.

Det sidste er måske ikke så ligetil at forstå.

Det viste sig, at handlingen »at få hund«, for alle andre end dem, der får det, betyder noget andet. Hunden er ikke hund, den er et billede på din og din families sociale og psykiske tilstand. Efter indgangsspørgsmålet: Har I fået hund? fulgte uvægerligt det lille: Hvorfor dog?

Vi fortalte, som så mange andre børnefamilier, vil jeg tro, den rørende lille historie om barnet, der havde ønsket og ønsket og altid fået nej. Fordi vi rejste for meget, arbejdede for meget, gjorde livet så meget, så lige netop hund var umuligt. Hvordan samme barn til sidst havde overlistet sine ellers vagtsomme forældre og tilkæmpet sig løftet. Så hang vi på det og kunne kun konkludere, at når livet på alle områder skulle prøves så heftigt, hvorfor så ikke hundelivet!

Historien blev påhørt med åben skepsis. Vi var klart nok hverken gamle, ensomme eller marginaliserede. Det kunne ikke være derfor. Men et eller andet måtte der være galt. Et latent magtbehov, nogle følelser vi ikke ellers kunne få afløb for, måske. Pludselig bredte forklarelsens lys sig over de skeptiske lyttende. Ja, ja, ja. Det var jo ved at være lukketid, ikke sandt? Kan man ikke få flere børn, kan man jo altid få en hund. Der var den! Så nu skal vi have et barn til, og jeg forudser, at det kan blive sådan ved, indtil nogen deklamerer, at hund – ind i mellem i hvert fald – betyder hund. Hvad barnet er, kan vi senere vende tilbage til.

Hvis det lyder lettere overspændt, kan jeg bevidne, at sådan føltes det også. Og det blev værre. Når vi nu er begyndt med den voksne side af hundesagen, kan vi lige så godt fortsætte. Før vi fik hund, var vi venlige bymennesker. Vi så naboer og forbipasserende åbent i øjnene. Nikkede, når det var passende, smilede endog i særligt solfyldte stunder. Hundens tilstedeværelse skabte en langsom, men markant karakterændring. Mens den var hvalp promenerede vi frit på gader og stræder. Stolte som nybagte spædbørnsforældre modtog vi omverdens jubel over kræet og dets yndigheder. Så blev den større og næsten lydig. Næsten. Joggere og folk med svingende plasticposer kunne den for eksempel ikke stå for. Poser signalerede tilsyneladende mad, løbere leg, og væk var bæstet. Jublen afløstes af daglige reprimander. Den slags gør indtryk. Efter en periode med undskyldninger og forklaringer, forklaringer og undskyldninger trak vi os tilbage til de ursteder, hvor man uden at frygte for baghold, kan overskue fjenderne: strandkanter. Når tiden var for kort, afstanden til de sikre steder for

lang og hundens løbebehov overvældende, lærte vi at se ud som om vi aldrig nogensinde havde ejet en sådan skabning. Let svedige hænder, blikket stift og åndsfraværende rettet mod horisonten, men dog på vagt parat til straks at stikke af den modsatte vej, hvis en plasticpose eller en jogger skulle vise sig. Hundesnoren gemt i ærmet og distræt forbavelse, når hunden opførte sig som om vi var gamle bekendte. Det åbne, nikkende, smilende blev reserveret til de dage, hvor hunden havde stuearrest. Galskaben bredte sig, og da jeg kan forstå, den nu har nået dette ærværdige tidsskrifts redaktion, må vi hellere få tølgende overstået, så vi kan nå frem til svaret på det spørgsmål, der har sat disse bekendelser i gang.

Som voksen hundeejer plantes man med andre ord i en yderst velkendt konflikt. De fleste har kendt den fra det øjeblik deres børn fik ben at gå på og sprog at råbe med. Man forstår børnenes behov, man forstår omverdens irritation, og det hele slår sammen i dårlig samvittighed. Sved i hænderne og fjern i blikket. Det er nemlig sådan, viste det sig, at selv om hund er hund og barn er barn, så er det forbløffende, som det ligner.

Tag for eksempel de velkendte begivenheder, der udspringer sig omkring børn og senge. Børn i forældresenge er fint en søndag morgen; men at vågne morgen efter morgen med knæ i maven og albuer i øjet kan tage livet af den bedste. At kræve sin seng for sig selv, koster vissen og vussen og vuggen nat efter nat, men det lykkes. Da hunden kom til, startede angreb på soveværelset igen. Med en piben, en hylen og en ynkelighed, der burde kunne røre selv stenhjarter. Hundebøgerne var med os, så vi behandlede hunden som børnene og fik ro.

Når det handler om opdragelse, er det mere end svært at se forskel på hund og børn. De har alle fra den dag, de kom til, løbet storm mod vore voksne grænser, og havde vi ikke indset, at forælderrollen også indebærer et fast, vedholdende, ondt nej, havde vi sandsynligvis været klar til indlæggelse, lang tid før hunden blev en realitet. Da den kom til, handlede det i mangt og meget om at huske, hvad børneopdragelsen havde lært os: vær varm og kærlig, trøstende, snakkende, nussende, men stå fast!

Kræet har det for eksempel med mad som børnene har det med slik. Den vil helst spise døgnnet rundt og får tydelige, tiggende, plagende, højtlydende abstinenser, når det ikke lader sig gøre. Giver vi efter, bliver den hverken glad eller taknemmelig. Den reagerer som et barn i et supermarked. Den vil have mere, og den vil have mere hver gang. Et nej skaber i starten de mest pinagtige scener. Men miraklet indtræffer. Både hund og børn indser, at energiuudfølsen er spildt, og roen sænker sig over supermarked og familiemåltider.

Alle disse vidunderlige opdragesoplevelser er børnene selv lykkeligt forskånet for. For dem er skabningen verdens syvende vidunder, og hvis omverdenen ikke indser det, er det den, der er noget i vejen med. Ikke noget med sved i hænderne og åndsfraværende blikke her. Deres forargelse over voksne, der ikke kan lide hunden, er bundløs, deres forsvar for kræets ret til at besøge på offentlige, men dog rimeligt diskrete steder, højlydt. Den kan jo ikke nå WC'et! Dårlig samvittighed er en by i de voksnes Rusland. Hunden er verdens bedste modtager, altid rede til ballade, enig i alverdens uretfærdigheder og villig til at lade sig bruge som græde- og trøstepude. Der kan findes nok så gode meninger om det belærende i børns samvær med dyr, bag det hele ligger dog det enkle, at hunden er en kærlighedsmaskine. Du kan se dig selv dybt i dens øjne, og den kan ikke drømme om at mene noget andet end dig.

Lykken er en varm hundehvalp, som man siger. Det passer ikke. Hvis du overvejer at give lillebitte Pusser en hvalp, fordi Pusser har brug for selskab, så må du indstille sig på en rum tid at have fået tvillinger, der ikke respekterer hinanden. Fingre i øjne og næse, træk i ører og hale kan få selv den bedste hvalp til at miste venligheden. Selv træder den på fingre, tramper på maver, tænderne er sylspidse og som alle andre spædbørn smager og småbider den sig frem i verden. Pusser er verden og lige netop den lykke gør ondt. Selv om du venter til

børnene er langt større, undgår du næppe fortrædeligheder. Børn og hunde kan bringe sig selv op på de høje nagler i løbet af sekunder uden at være i stand til at komme ned igen. For hunden er netop dine børn en fuldstændt erstatning for de søskende, den har mistet og den behandler dem derefter. Havde du tænkt dit barn skulle passe, pleje og opdrage kræet, bliver du skuffet. Børn har ingen autoritet.

Selv når hunden har lært, den ikke må, hugger den glad og uden samvittighedsnag maden ud af munden på børnene, hvis de voksne har vendt ryggen til. Hviler der voksne blikke på den, er den til gengæld from som et lam, udstråler i hele sin væremåde, at så ussel en handling kunne den end ikke drømme om. Skinhelig som en søskende, der har snuppet den mindstes bolsje og nu ligner en, der ikke kan lide slik. Følelserne besættes, blikkene sløres og lighederne mellem hund og barn bliver legio. For barnet er hunden et barn, for hunden er barnet en hund, men selv om galskaben hos os andre er veludviklet og det ene lighedsbillede efter det andet hober sig op, ser vi dog en forskel.

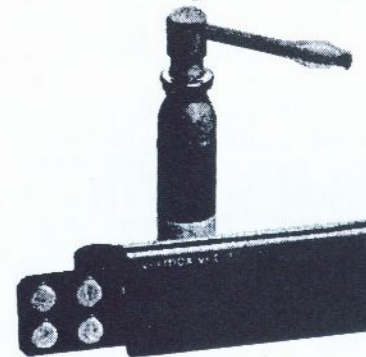
Hunden skal hverken lære at læse, skrive eller regne. En lille forskel, men af vidtrækkende betydning.

Netop den får galskaben til at vige og den sammenlignende virksomhed til at falde. Lighederne er gyldige for hele hunden, men kun for dele af barnet. Hvor det handler om kærlighed og om at sætte grænser er behovene ens. Når det er klaret, står for barnet endnu den sidste tredjedel tilbage. Det er forskellen og det er den, der betyder, at var barnet en hund blot de første tre år, kom der ikke menneske ud af det. Vi ser den klart, forskellen, den dag barnet med tasken på ryggen indtager skolen. Men den har eksisteret fra det øjeblik det kom til verden. Da vi som forældre spejlede os i det, var det ikke os selv vi så! Hunden, derimod, bliver på godt og på ondt et spejlbillede. Vi kan tænke klogskab, godhed, kærlighed ind i den, vi kan udlægge enhver af dens handlinger som omtanke, omsorg. Det er og bliver os, der tænker og tolker. Har vi opdraget hunden ordentligt, får vi altid ret. Sker det samme med barnet, må opdragelsen siges at være slået helt fejl.

fra:

Dansk pæd. tidsskr. 6/86

Vermox vet. ormekur bredspektret, sikkert og effektivt

Handelsformer:
(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde (og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første ormekur omkring 4 ugers alderen. Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos V.mrk. forhandlere og dyrlæger.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

-fra træningspladserne

Mennesket er som bekendt "et socialt dyr", - og hunden skulle gerne blive det. Det er en glæde for både hund og ejer at gå på træningspladsen, møde andre hundefolk, - og andre hunde, og efterhånden få sin ustyrlige ridgeback "under hånd".

Der er idag masser af træningsmuligheder: foruden den traditionelle lydigheds- og brugsdressur i store, landsdækkende organisationer som DCH og Dansk Politihundeforening og det mangfoldige arbejde i DKKs kredse findes der over-

alt i landet kurser i mindre, lokale rammer med forskellige formål og forskellige metoder.

Bladet er meget interesseret i at formidle medlemmernes træningsoplevelser. Her er nu to "situationsrapporter": Nanna Nielsen fra Odense skriver om hvalpeopdragelse efter nye motivationspsykologiske retningslinjer, - og i Søndermarken, lige øst for Valby Bakke, har Ole Hempel i dette forår forestået et kursus i lydighed og ringtræning for ridgebacks.

LEG FREMFOR DRESSUR

Vi har fået en ridgebackhvalp, den sødeste i hele verden, som "lystrer" navnet Sita.

Dette med at lystre er jo en god ting, så derfor undersøgte jeg ved forskellige dressurkurser, hvornår man skulle begynde den vanskelige kunst at lære en hund lydighed.

Alle sagde: jo før jo bedre, så jeg startede med Sita, da den var

lo uger gammel, i Dansk Civil Hundeførerforening (DCH).

Vi startede med øvelsen: at gå pænt ved venstre ben. Dette kendte Sita af gode grunde ikke noget til. Træneren fortalte mig, at jeg skulle give den et lille nyk, når den kom for langt frem.

Dette prøvede vi adskillige gange med det resultat, at Sita slet ikke ville gå. Øvelserne

"sit" og "dæk" på den lidt håndfaste måde gik heller ikke. Sita fattede ikke spor af alvoren ved lydighedsdressur. Efter tre søndage var vi nået til det resultat, at hver gang jeg kom med snoren, løb Sita ind i soveværelset og gemte sig under sengen, for den skulle ikke nyde mere af dressur på den måde, og jeg syntes heller ikke, at det var særligt behageligt at gå og "nykke" i min lille Sita.

I stedet for meldte vi os til et andet kursus, som kaldes "Hvalpemotivation". Hvad er så det? Det er ikke dressur i gammeldags forstand, det er et træningsprogram for hvalpe, der går ud på at lege forskellige discipliner ind i hvalpen, så der samtidigt skabes en samhørighed og indbyrdes forståelse, som er til glæde for begge parter. Nogle af disciplinerne er indkald, næsemotivation og søge/sporudvikling.

INDKALD. Hvalpen holdes i halsbåndet af en fuldstændig passiv hjælper. Under festlige bevægelser påkalder du hvalpens opmærksomhed; når den i-

øvrigt vil frem imod dig, løber du 20-30 m ud i terrænet, samtidig kaldes du højt på hvalpen. Hjælperen slipper nu hvalpen, der vil løbe efter dig. Når den nærmer sig, sætter du dig på hug med ryggen mod den og bøjet hoved og en godbid på rat. Når den kommer ind til dig, skal den have megen ros og godbiden. Sværhedsgraden i denne øvelse kan øges, ved at der i indkaldet mellemfører og hvalp bevæger sig flere personer og andre hvalpe i snor, derved lærer den løse hvalp at passere de andre.

En anden af disciplinerne er SØGE/SPORUDVIKLING.

KENNEL
Kijasaman
 RHODESIAN RIDGEBACK

M. Børjesen · Jyderup Lyng · Tlf. 03416862

Det er dejligt at se en lille hvalp på bare 12-16 uger klare denne opgave.

Vores hjælper tager opstilling sammen med hvalpen med vinden i ryggen foran et ca 150 m langt terræn, medens du ved din adfærd "spiller op" til indkald.

Når hvalpen er ivrig, løber du bort med vinden, og i en afstand af 20-30 m kalder du på hvalpen. Derefter tager din hjælper hvalpen i skjul bag et kravlebræt eller lignende, mens du fortsætter løbet 100-150 m ud i terrænet og skjuler dig.

Din hjælper slipper herefter uden kommando hvalpen. Den vil nu søge ud i terrænet, hvor omstændighederne på et tidspunkt tvinger den til at bruge sin næse for at komme i kontakt med dig. Du må herunder ikke hjælpe hvalpen med indkald, fløjt eller lignende, hvalpen skal nok finde dig.

Det er dejligt at komme til træning, når hvalpen opfatter det hele som leg.

Min Sita er nu 4 mdr. gammel, og den er blevet en glad hundehvalp, som kommer farende, så snart den hører, at jeg tager dens snor.

Nanna Nielsen
 Odense

"TIRSDAG HOS OLE"

Vi mødes allesammen hos Ole. Mere eller mindre hæsblæsende ankommer vi, dyr og mennesker, heraf seks ridgebacks og så en enkelt fransk bulldog - man skal jo ikke være fanatiker - kl. 19 i Valdemarsgade, midt i hjertet af København.

Herfra spadserer vi i samlet trop til Søndermarken; så får hundene også prøvet lidt rigtig bytrafik med mange mennesker og biler på gaden.

I Søndermarken starter vi efter de bedste pædagogiske principper med at give hundene fri-kvarter. Og efter en passende mængde fri leg starter så alvoren. Ole

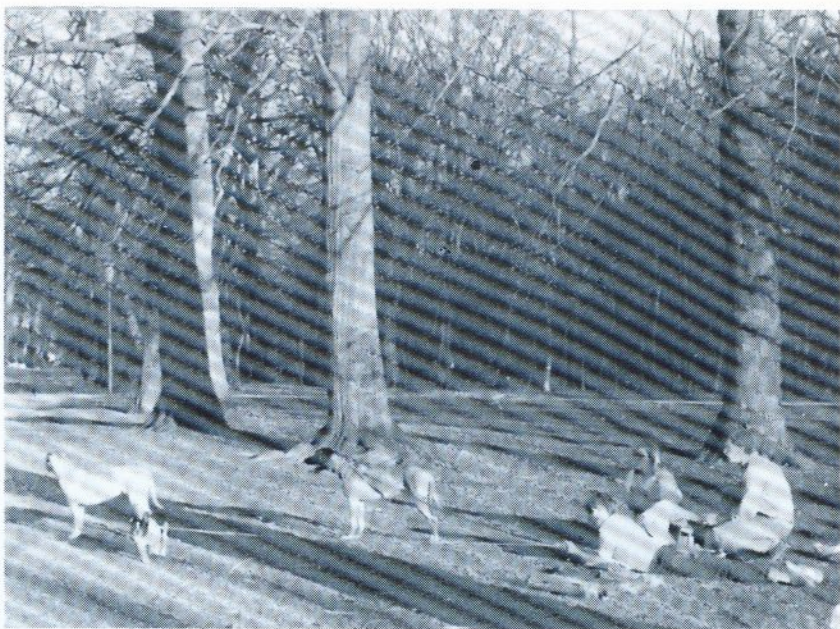
andre med medbragt kaffe og kage, som vi naturligvis må kæmpe med hundene om at komme først til!

Da der er mange andre hunde end vores i Søn-

prøver ihærdigt at få vores egensindige race til at makke ret, hvilket næsten lykkes til fulde. Vi kombinerer almindelige lydighedsøvelser med lidt ringtræning, men nøgleordene for det hele er hygge og morskab. Alt skal foregå i en afslappet atmosfære. Derfor holder vi også en god pause midtvejs. Hundene muntrer sig igen med fri leg, og vi

dermarken, er der nok af legekammerater, og så af andre racer. Men hvis en af de fremmede bliver for fræk, er det morsomt at se, hvordan flokmentaliteten kommer op i ridgebacken: selv en indbildsk Rottweiler fortrak således skyndsomst en aften, hvor den ellers mente, at Søndermarken mest var dens, og holder nu en lavere profil, ihvertfald om tirsdagen.

Efter endt hyggestund træner vi lidt mere; vi bliver simpelthen ved, til ingen gider mere. Hvis vejret er godt, kan klokken blive over ni.

Derefter er det nogle meget trøtte og dejligt rolige hunde, der begiver sig tilbage mod Valdemarsgade igen. Her slutter vi med et: "Hej, vi ses på tirsdag!"

PS! Selvom der er smuttet en del hjemmebag ned ved vores tirsdagsmøder, er vi bestemt ikke blevet sam-

menstet. Hvis andre har lyst og praktisk mulighed for at være med, er I velkomne. Vi vil meget gerne være flere, og alle kan følge med.

De venligste hilsner,

Ole Hempel
(ol 23 05 01)

Lone og Erik Fritzbøger
(ol 59 17 70)

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
L&J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

fra HUND

N I K K E L E K S E M

Efter at have læst artiklen om øremider i sidste nr. af bladet, har vi oplevet noget lignende.

Vi kontaktede en dyrlæge, vores egen havde ferie, da vores hund var begyndt at slikke sig meget og havde røde øren med kraftig kløe.

Diagnosen: øremider. Behandling: oprensning og en salve at smøre med. To uger senere: samme symptomer. Nr. 2 dyrlæges diagnose: ikke øremider, men ubalance i ørerne PH-værdi. Behandling: pulver, der skulle gendanne surhedsgraden.

Ca. 1 måned senere: samme symptomer! 3. dyrlæge, vores egen, undersøgte ører, øjne og mund, hvor vi kunne se små blærer, der er karakteristiske for overfølsomhed, men overfor hvad?

Dyrlægens mistanke var halsbåndet, der var af nikkel, dette er jo ik-

til HUND

ke ukendt blandt os mennesker, hvor mange er overfølsomme over for nikkel.

Da vi i samtalen forløb gik tilbage i tiden, viste det sig at passe med, at hunden havde skiftet til nikkelhalsbånd kort tid før de første gener meldte sig.

Endelig korrekt diagnose. Vi har nu anskaffet et rustfrit stålhalsbånd, samt et af læder uden nikkelspænder, og problemet er løst. Håber dette kan hjælpe andre, og vil derfor anbefale de nævnte halsbånd, så lignende situationer kan undgås.

Ole Matthiesen

PS: vær opmærksom på, at et rundt læderhalsbånd kan have en nikkelforstærkning i form af en streng indeni. Den kan ikke ses, så her er der ikke andet at gøre end at stole på forhandleren.

S O M M E R R Å D F R A
"HUNDEJOURNALEN"

Hvis det er meget varmt

Megen varme kan være en stor belastning for dyrene. Sørg for at de kan få adgang til skygge og aktivér dem ikke ved leg eller motion i sommerheden. Tag ikke hunden og katten med i bilen på dagens varmeste timer, og lad dem ikke vente i varm bil eller campingvogn - det er simpelt hen dyrplageri. Er der køligt i sommerhuset, er det mere dyrevenligt at lade hunden vente der, mens resten af familien opholder sig på stranden.

Kort sagt: tænk på, hvad der er bedst for Deres dyr lige her og nu!

Bilture

Skal familien på biltur en varm dag, så kan det være mere dyrevenligt at lade hunden blive hjemme - forudsat at »hjemme« ikke er en varm campingvogn eller telt. Mange hunde bliver meget urolige bilpassagerer i varmt vejr, så når hunden er med, bør man af og til gøre holdt og lade den komme ud og strække benene, trække vejret i skyggen og få lidt vand.

Lad ikke hunden sidde med hovedet ud ad et af bilvinduerne - følgerne kan blive dårlige ører og andre skavanker.

Altid friskt vand

Hvor man end opholder sig med sin hund, må man sørge for, at den med korte mellemrum får adgang til

friskt drikkevand. Medbring termokande med vand og en skål, og udskift vandet i kanden så ofte, det kan lade sig gøre. Har man ikke »udstyret« i orden, kan man i en snæver vending hælde vand i en plasticpose. Hunden finder hurtigt ud af denne servering og tager til takke, hvis den er tørstig.

Tørre trædepuder

Mange hundes trædepuder kan blive tørre og sprukne her i sommertiden. Smør trædepuderne jævnlige med lidt fedtstof, f.eks. vaseline eller ukrydret svinefedt.

Griller De?

Lad ikke hunden eller katten komme for tæt på grillen, advarer dyrlæger. Dyrene tiltrækkes af duften af grillet kød eller fisk - og kan komme for tæt på og brænde sig.

Har hunden eller katten brændt sig, så kan De yde førstehjælp med koldt vand. Omgående kontakt med nærmeste dyrlæge er tilrådeligt.

Ukrudtsmidler ætser hundepoter

Ukrudtsmidler er den rene gift - også for hundepoter. Så vi må fraråde hundeejere at anvende disse midler i hundehaver. Giften ætser poterne som vejsalt, og i løbet af ganske kort tids færd på steder, hvor der er anvendt ukrudtsmidler, kan hundepoterne være i en sørgelig forfatning. Er skaden sket, så vask de ømfindtlige poter forsigtigt med lunkent vand og smør dem bagefter med

"Så er der Trimm"

Knnaaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagingen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tørmad kan lide Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad ved du om din hunds ernæring? Masterfoods as. Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

en lindrende salve. Er det meget slemt, så tøv ikke med at kontakte dyrlægen.

Myg kan være slemme ved hunde. Hvis De vil beskytte hunden med en myggespray, så sprøjt midlet ind i Deres hånd, gnid det på de udsatte steder på hunden, og kom ikke for tæt på øjne, ører, snude og mund.

Hvæpse kan også angribe vore hunde - som regel hvis hundene lægger sig oven på dem, eller hvis de snapper efter dem, hvilket absolut er en farlig uvane. De fleste hunde reagerer på hvæpestik med højlydt hylen, for det gør ondt. Man kan dulme smerten ved at gnide stedet med overskåret løg eller ved at duppe forsigtigt med salmiakspiritus. Hvis hunden er stukket i munden, så søg straks dyrlæge.

Tæger bør fjernes straks, når de konstateres. Bedøv tægen ved at indsmøre den i vaseline eller ved at duppe den med æter eller snaps. Fjern tægen mellem to negle eller med en pincet - og sørg for at få hele tægen med ud.

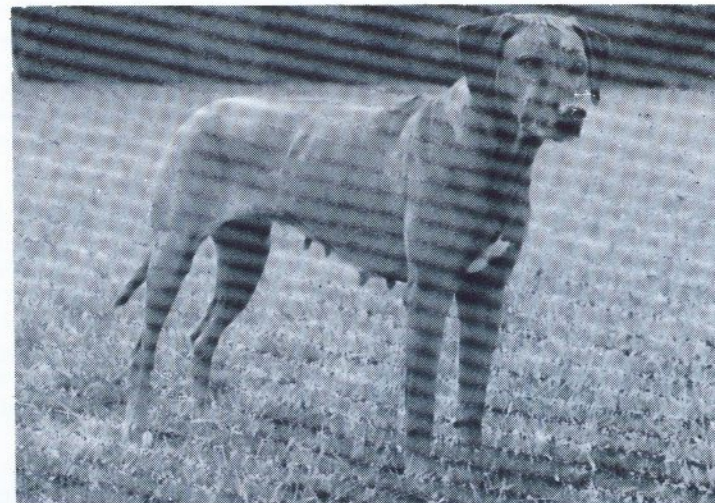
Hjem fra pensionen

Det hænder, at hunde og katte får »dårlig mave« i nogle dage efter pensionsopholdet. Det skyldes som regel blot ændrede kostvaner, og der er derfor ikke grund til at laste pensionen. Overdriv ikke med servering af livretter i velkomstrusens glæde. Livretterne består nemlig tit af skært kød eller indmad uden tilsætning af de normale fyldstoffer, der er maveregulerende.

★ Vibeke Olsen Kvislemarkvej 15 4747 Sandved 03 75 64 50 ★

K
E
N
N
E
L

B
I
T
T
E
·
N
U
S

K
E
N
N
E
L

B
I
T
T
E
·
N
U
S

INT DK CH. ÅRETS HUND 1984, VERDENSVINDER 1985: NADRA

I RINGEN

Fr.værk 7/6 (RRK): 11/5

F-C. Otth (CH)

Århus 14/6 (DKK): 9/5

M.M.Madsen (DK)

Vadum 5/7 (DKK-nat): 30/5

Birthe Møller Hansen (DK)

KORSØR 26/7 (RR-dag): 29/6

Jens Vilhelm Nielsen

Odense 15/8 (RRK): 25/7

Elizabeth Webster (GB)

Otterup 16/8 (DKK): 11/7

Øivind Asp (N)

Brøndby 26/9 (DKK): 22/8

Gunnel Holm (F)

Hillerød 25/10 (RRK): 28/9

Ulla Magnusson (S)

Fredericia 7/11 (DKK): 3/10

Harry Jordan (GB)

Sidstnævnte dato angiver i alle tilfælde anmeldelsesfristen, som SKAL overholdes DKK accepterer IKKE tilmeldinger efter fristens udløb!

TILMELDING

Tilmeldingsblanketter kan rekvireres i DKK og hos Vibeke Olsen.

OM "ÅRETS HUND"

NYT POINTSYSTEM

	1	2	3	4
BIK	10	7	5	3
BIR	20	15	10	5
BIG-RRK	40	30	20	10
BIG-DKK	80	60	40	20
BIS-RRK	80	60	40	20
BIS-DKK	160	120	80	40

	1	2	3
LP I	10	7	5
LP II	15	12	10
LP III	20	17	15

RETTELSE!

I opgørelsen af slutstillingen i konkurrencen om Årets Hund 1986 fik vinderen, Artus-Lionclaw, 10 points for lidt, og Tove Fastrups Alexia 7 points for lidt. De beklagelige fejl forrykker dog ikke placeringen i noget af tilfældene.

PRÆMIERINGER

Resultaterne fra Roskilde 12/4 foreligger endnu ikke ved red.s slutning.

H I L L E R Ø D 2/5

Dommer: Rigmor Ulstad

Evalpeklasse hanner:

Apollon, E: Alice

Starborg

sl Bedste hvalp

Evalpeklasse tæver:

Bitte-Nus Fubi Fasiri,

E: Laila Haukedal

sl

Championklasse hanner:

Artus-Lionclaw, E:

P. og A. Schrattenholz

ikke mødt

Bitte-Nus Dogo Kubwa,

E: J. Mietkiewicz

1 pr 1 v ck CACIB BIR 1

Bitte-Nus Kijana, E:

Mogens Børjesen

1 pr 2 v ck

Juniorklasse hanner:

Kinghunter7s Dawie-Lion-

leader, E: I. Jespersen

1 pr 1 v

Unghundeklasse hanner:

Sanjari, E: Jeanne

Nørgaard

1 pr 1 v

Åben klasse hanner:

Troldeborgs Volo, E:

K. G. Rahbek

2 pr

Tembo, E: Jette Møller

Jensen

ikke mødt

Championklasse tæver:

Alexia, E: Tove Fastrup

1 pr 1 v ck CACIB BIR 2

Samanthas Show Stoper,

E: M. og M. Børjesen

1 pr 2 v ck ResC BIR 3

Juniorklasse tæver:

Torhusets Peacock Pamira,

E: Mette Petersen

1 pr 4 v

Baloo, E: Mette Petersen

1 pr 2 v

Bess, E: Pierre Ferlov

1 pr 1 v SLJ SL cert CK

BIR 4

Kidusi, E: N. Dissing Bak

1 pr 3 v

Unghundeklasse tæver:

Torhusets Fairfax Ella,

E: Erik Fritzboeger

1 pr 1 v

LYDIGHEDS

PRØVER

Klasse 1

Alexia, E: Tove Fastrup

93 p 1 pr

Klasse 3

Artus-Lionclaw, E:

P. og A. Schrattenholz

ikke mødt

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER

KENNEL DANRIDGE Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSHALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmadsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

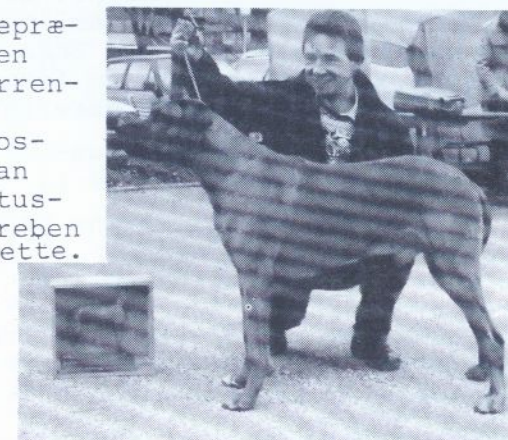
INTERNATIONAL CHAMPION

En dansk-opdrættet og dansk-ejet ridgeback har præsteret det meget sjældne: at blive International Champion. På udstillinger i Tyskland (München) 1986 og i Ungarn 1987 har Bitte-Nus Dogo Kubwa, opdrættet af Vibeke Olsen og ejet af Jadwiga Mietkiewicz, erhvervet de to nødvendige certifikater. - 16.5. blev Kubwa yderligere Bedste Hund i Racen på en udstilling i Kiel. - Hjertelig til lykke!

OMSIDER

fandt klubben vandrepræmie frem til vinderen af Årets Hund-konkurrencen 1986. På udstillingen i Roskilde 12.4. fik Allan Schrattenholz og Artus-Lionclaw overrakt Preben Køie-Nielsens statuette.

I KLUBBEN

GENERALFORSAMLING 1987

Som annonceret i sidste nr. af bladet afholdes den ordinære generalforsamling 1987 14. juni i Århus, i forbindelse med DKKs udstilling dér. Vores race bliver bedømt om formiddagen, og generalforsamlingen finder derefter sted kl. 13.00 i

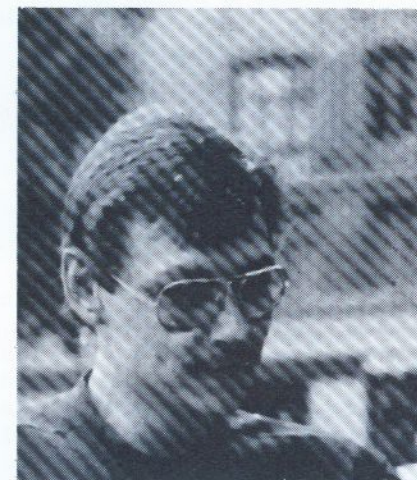
Grundtvigs Hus-kollegiet
Göteborg allé 14

lige overfor udstillingens parkeringsplads. Dagsorden ifølge lovene. Der er til generalforsamlingen i år ikke indkommet nye forslag. Der bliver altså antagelig for en gangs skyld god tid til "Eventuelt", og under dette punkt kunne det vel være rimeligt at drøfte ideer og forslag til den "World Congress", der

skal afholdes i København i sommeren 1988, se andetsteds i bladet. På valg er denne gang bestyrelsesmedlemmerne Vibeke og Jan Olsen, Jørgen Lorenzen, samt begge suppleanter. Jytte Henningsen og Jan Olsen ønsker ikke at fortsætte i bestyrelsen.

Ved redaktionens slutning har 3 nye kandidater meldt sig (men man kan opstille så sent som på selve generalforsamlingen). Ole Matthiesen, Fyn, og Lone Fritzboeger, København, er kendte af mange i klubben. Frands Toudal Kristiansens ansigt forbinder vi endnu ikke med ridgeback, men nok med udstillingsaktivitet i almindelighed. FTK udtaler:

"Jeg ejer desværre endnu ikke selv en ridgeback, men har kendt til racen i 4 år og er meget interesseret i den. I den tid, jeg har fulgt den, synes jeg, at den har gennemgået en stor udvikling. Jeg er aktiv som ringassistent og ringsekretær (også for ridgebacks) og vil meget gerne yde en indsats i jeres klub, som, kan jeg forstå, har behov for arbejdskraft."

A F S T E M N I N G E N

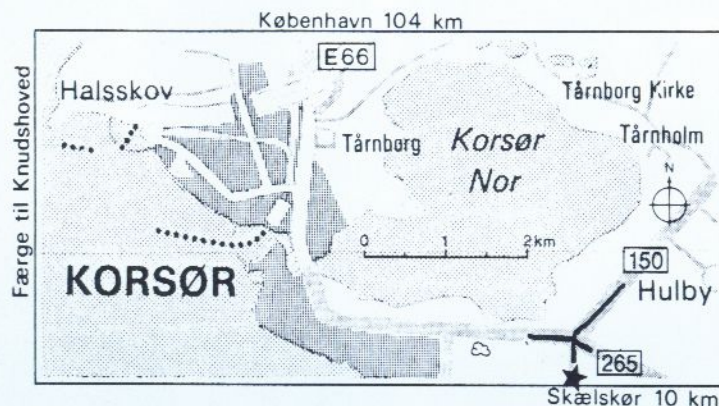
Det er i klubbens indlysende interesse, at alle, som synes, at de kan afse tid og kræfter, møder op på generalforsamlingen, - for at bidrage til drøftelsen og - meget gerne - for at stille op som kandidater til den ny bestyrelse.

Men kan man ikke møde

selv, er det, ifølge § 13 i lovene, muligt at give sin mening til kende ved en fuldmagt. - Det er en betingelse, at hverken den, som udsteder fuldmagten, eller den, som udøver den, er i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.

RIDGEBACK DAG!

afholdes i år SØNDAG 26. JULI kl. 11.00 på "S O M M E R L Y S T" i Korsør Lystskov. Mange vil kende stedet fra vore tidligere arrangementer, - og være enige om, at en smukkere og mere velegnet ramme om et hundetræf kan man ikke finde! Men skulle man ikke have været på "Sommerlyst" før, kan skitsen her forhåbentlig bruges:

Ridgebackdagen er i teknisk forstand ingen udstilling, men et "skue", dvs at bedømmelserne ikke har nogen gyldighed i forhold til DKK. En ideel debut for den hund/ejer, som endnu ikke har vovet sig frem på de "rigtige" udstillinger. Og som noget nyt i år kan evt. champions ikke komme til at skygge for de mindre scenevanter: champions bedømmes nemlig i en konkurrence for sig. Blandt alle de øvrige udtager (terrier)-dommeren og ridgeback-vennen Jens Vilhelm Nielsen de 4 bedste.

Dertil kommer en sporkonkurrence under ledelse af Connie Zimmermann, og andre sjove og utraditionelle konkurrencer. Bl.a. vil vi prøve at arrangere mini-agility. Fornøjelsen ved at møde en masse ridgebacks og ridgeback-folk indfinder sig ganske af sig selv! Alt dette, inkl. frokostplatte for kr. 160,-. Tilmelding til Vibeke Olsen senest 29/6 (tilm. blanket s.35). Ekstra platter kan bestilles hos Vibeke Olsen senest 17/7 (blanket s 35). Vel mødt!

til Danmarks hunde

king

HUNDEMAD

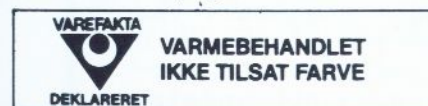
To helt nye King-produkter på det danske marked. Sammensat og fremstillet i samråd med førende danske og udenlandske dyremadseksperter.

ØKONOMI KING

ØKONOMI · KING

Alsidigt sammensat fuldfoder i briketform. Varmebehandlet. Indeholder ingen fyldstoffer. Let fordøjeligt for hunden.

Vitfoss a/s

6300 Gråsten. Tlf. 04 - 65 16 38
9500 Hobro. Tlf. 08 - 52 11 11

LAVPROTEIN KING

LAVPROTEIN · KING

Alsidigt sammensat blandefoder i flakesform. Varmebehandlet. Anvendes både som våd- og tørfoder. Blandes med f.eks. kød, kylling, fisk o.l.

Klip ud og send i brev til Vitfoss a/s, 6300 Gråsten.

- ☐ Interessert i at blive forhandler af King
☐ Ønsker tilsendt brochurmateriale

Navn _____
Adresse _____ By _____
Postnr. _____ Telefon _____

WORLD CONGRESS

Som tidligere omtalt i bladet planlægger en nordisk komité med Stig "Nalle" Carlson som formand en "World Congress" som skal finde sted 17-19 juni 1988 i forbindelse med DKKs udstilling i Brøndby i samme week-end. Af den forhåndsinformation, som tilgik Ridgeback-klubberne i efteråret 1986, fremgår, at man forestiller sig en række ridgeback-kynologiske foredrag/(gruppe)diskussioner om fx type, genetik, kunstig insemination, mentalitet, brugs- og jagtarbejde, standarden, og hvordan afvigelser i forhold til den skal prioriteres etc. Alt dette fremtræder dog i informationsmaterialet endnu kun som en forslagsliste af foreløbig karakter, - i forbindelse med en opfordring til klubberne om at bidrage med forslag og ideer. Vi har henvendt os til arrangementets danske repræsentant, Allan Schrattenholz, for at høre nyt. AS har dog for nærværende intet at

føje til det allerede udsendte, men understreger, at "som medlem af RRK har det selvfølgelig min store interesse, hvilke tiltag og forslag medlemmernes repræsentanter, d.v.s. bestyrelsen har til at benytte sig af den mulighed de har for at få indflydelse på et arrangement af international karakter og forhåbentligvis af fremtidig betydning for Rhodesian Ridgeback." - Denne opfordring kan vi sikkert - og vil vi meget gerne - udstrække til alle klubbens medlemmer, så meget mere som det af Stig Carlsons informationsmateriale fremgår, at man "allerede har modtaget værdifulde initiativer fra private medlemmer i forskellige lande." Et så stort anlagt arrangement af denne art har naturligvis alle danske ridgeback-venners levende interesse, og vi imødeser med forventning henvendelser fra alle, som kan bidrage med konkrete forslag og ideer.

Tilmelding til Ridgebackdagen

Hundens navn:		DKK reg.nr.	Husk årstal eller bogstav
han	tæve	Fødselsdato år	md. dato
Opdrætter:			
Far:	DKK reg.nr.	☒ Anmeldelse i Baby klasse Hvalpeklasse Champion klasse Unghunde klasse Åben klasse Veteran klasse Opdrætterklasse Avisklasse Udenfor bedømmelse Juniorklasse Seniorklasse	
Mor:	DKK reg.nr.		
Ejer:			
Gade:	Tell.		
By:			
Vaccinationer: Hundesyg/smitsom leverbetændelse - hunde over 3 mdr. skal være vaccinerede senest 3 uger og højst 24 mdr. før udstillingen. Hunde fra Rabiesbekæmpelsesområdet skal være vaccineret mod rabies inden for de sidste 3 år. Stambog og gyldig vaccinationsattest - jvr. ovenstående - SKAL medbringes til kontrol ved indgangen på udstilling og prøve. Sendes til Vibeke Olsen senest 29/6.			

Ekstra platter

Undertegnede bestiller udover den i tilmeldingsgebyret inkluderede platte yderligere

... platter á kr. 60,-

... børneplatter á kr. 25,-

Bestillingen sendes til Vibeke Olsen senest 17/7.

Fuldmagt

Undertegnede giver hermed

.....

min fuldmagt til at stemme på mine vegne på generalforsamlingen 14. 6. 1987

.....
(underskrift)

- Det er en forudsætning, at ingen af medlemmerne er i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.